

Selliin

Käytävällä kumisee. Puhe kaikuu. Ovet ovat pieniä. Löydämme vihdoinkin omamme. Sähköinen avain vain reikään. Lukko vilkuttaa punaista. Kokeilen uudelleen ja monin eri päin. Aina sama. Otamme toisen avaimen, mutta ei onnistu. Sisään ei nyt pääse. Kohta kai kellot alkavat kilkuttaa ja sireenit soida.

Jolkutan takaisin tiskille ja valitan nyrpein naamoin, että nämä avaimet eivät toimi. Virkailija ottaa ne ja menee takahuoneeseen. Tulee takaisin, hymyilee ja tokaisee, että meillä nyt nämä systeemit ovat vähän tarkemmat. Mutta nyt pitäisi aueta.

Olemme tulleet vankilaan. Pitkä käytävä on juuri sen näköinen kuin vanhoissa vankilakuvissa. Pieniä ovia on rinta rinnan parissa kerroksessa. Teräsportaat johtavat kerroksesta toiseen. Koko aula näkyy ylös asti, ja käytävällä tosiaan kaikuu kummasti.

Nyt avain toimii. Sellimme on mitä sievin, ikkunat vaan vähän pienehköt. Tyylikkäätkalusteet toimivat mainiosti. Löytyy toimivat kahvin- ja teenkeittovälineet sekä jääkaappi. Kylppäri vaikuttaa vähän funkistyylyiltä.

Katostaan ja nurkistaan vähän kummallisen muotoisen huoneen seinään on kiinnitetty mitä hienoin taulutelkkari. Sängytkin ovat laatutavaraa, ei nyt ihan Duxia, mutta menettelee. Tyynyjä löytyy kolmea eri tyyppiä, mutta kaikki ovat kovia ja korkeita.

Katajanokan vanha lääninvankila on lähes 170 vuoden aikana majoittanut monenlaisia asukkeja. Miehiä ja naisia. Tavallisista pulliaisista talousrikollisiin ja taiteilijoista ja poliitikkoihin.

Aleksis Kivi asui kouluaikanaan vuokralaisena vankilan virkailijan asunnossa. Mielienkiintoisimmat vieraat tulivat kuitenkin vasta itsenäisyytemme aikana. Sellaiset vähän vasemmalle kallistuvat kuuluisuudet kuten Hella Wuolijoki ja Hertta Kuusinen saivat nauttia talon vieraanvararaisuudesta.

Kun sitten hävinnyt Suomi joutui voittajien painostuksesta tuomitsemaan sotaan syylliset johtajansa, presidentti Risto Ryti ja liuta ministereitä asusteli tutkintovankueudessa Skattalla. Myös asekatkentaajutun useat syytetyt odottelivat oikeutta siellä.

Lääninvankila Nokka oli myös siitä ihmeellinen, että sinne järjestettiin ihmisille tutustumiskierroksia. Tarinoiden mukaan tunneleita myös kaivettiin, mutta ei suinkaan ulos vapauteen vaan naisvankien puolelle.

Nyt suojeltu rakennus on tosiaan remontoitu nykyaikaiseksi hotelliksi. Menneisyydellä ei mitenkään herkutella eikä rehvastella. On kuitenkin säilytetty muutamia sopivia paikkojen nimiä kuten Kakku, Sakko ja Jailbird. Myydään raidallisia vankipaitoja, leikkikäsirautoja ja muuta krääsää.

Alakerran kellariravintola on tyylikkäästi laitettu. Ja nyt siellä saa muutakin kuin vettä ja leipää tai silakkaa.

pajen